

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Шумен, 01.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XIII-И СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Калин Г. Колешански

при участието на секретаря Надежда Т. Й.
като разгледа докладваното от Калин Г. Колешански Гражданско дело № 20233630102036 по описа за 2023 година

Предявени обективно съединени искиове, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, 2 и 3 и от Кодекса на труда.

Искова молба от пълномощник на К. Н. К., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – *** срещу “****” ЕАД, ЕИК : ***, чрез РУ „****“ Варна, със седалище и адрес на управление – ***. Ищецът сочи, че се намирала в трудово правоотношение, с ответника, за длъжността “счетоводител“, прекратено със заповед № 121/без дата, на основание чл. 71, ал. 1 от КТ – до изтичане срока за изпитване, от страната, в чиято полза е уговорен. Считаючи, че поради сключването на няколко договора за изпитване, при изпълнение от нейна страна на една и съща работа е нарушена забраната по чл. 70, ал. 5 от КТ, претендира признаване незаконността на уволнението, неговата отмяна, възстановяване на предишната работа, обезщетение за времето през което е останала без работа, в размер на 6648 лева/за бм./, и разноските в производството.

В срока за отговор на исковата молба, ответникът, редовно уведомен, подава отговор, вземайки становище, както по допустимостта и основателността на предявените искиове, така и по фактите на които се

основават. Признава, че между него и ищцата е съществувало твърдяното в ИМ правоотношение, прекратено на посоченото основание. Сочи, че уволнението е законосъобразно – работникът изпълнявал различна работа в предприятието и за всяка нямало пречка да се уговори срок за изпитване. Иска отхвърляне на исковете.

В открито съдебно заседание страните, чрез представители поддържат заявеното в исковата молба и отговора.

Така предявените искове са **допустими**, разгледани по същество са частично **основателни**, по следните съображения :

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и в съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

Страните се намирали в трудово правоотношение от 24.01.1996г., за длъжността „касиер“, която ищцата, изпълнявала в различни клонове и пощенски станции съобразно организационната структура на ответника, до 19.09.2007г., когато с допълнително споразумение длъжността била променена на „Контрольор“. С последващо споразумение от 01.04.2011г. длъжността била променена на „Специалист БЗР в ОПС“. Изпълнявала я, до 06.06.2022г., от когато с процесното допълнително споразумение от 03.06.2022г., длъжността □, била променена в „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“ и уговорен срок на изпитване от 6 месеца, считано от 06.06.2022г.. Междувременно, с две допълнителни споразумения от 07.02.2022г./№132 и № 134 – л. 168 и 171/, ищцата приела да изпълнява наред със своите трудови задължения и тези на вакантната длъжност „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“ и „Икономист (ОПС I-ва и II-ра кат.)“. Тези споразумения не съдържат уговорки за срок за изпитване, в полза на някоя от страните. За периода 24.10.2022г. – 16.06.2023г., ищцата се намирала в отпуск при временна неработоспособност, видно от представените болнични листи. Със заповед № 121/без дата, трудовото правоотношение било прекратено на основание чл. 71, ал. 1 от КТ – без предизвестие, до изтичане срока на изпитване. От свидетелските показания, на които, в частта им, че ищцата работила основно икономическа работа и не могла да се обучи на счетоводна, съдът не дава вяра, поради заинтересованост и на двете свидетелки, в полза на работодателя, предвид, че е и техен такъв, но в останалата им част, в която има съвпадение с приетите писмени доказателства, може да се приеме, че

ищцата е изпълнявала трудова функция произтичаща от длъжността счетоводител, по трудов договор за т. нар. вътрешно съвместителство, за периода 04.01.2022г. до 06.06.2022г., от когато основната и длъжност била променена от „Специалист БЗР в ОПС“ на „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“. По конкретно свидетелките посочват, че договорите/за вътрешно съвместителство/ не са фиктивни, получавано е трудово възнаграждение по тях, същевременно ищцата не е работила счетоводна работа, но е изпълнявала някаква работа като счетоводител – л. 216, 219.

Според заключението на приетата ССЕ, размера на обезщетението за оставане без работа, за периода 01.08.2023 – 25.09.2023г. е в размер на 2696,53 лева, предвид представен трудов договор от 25.09.2023г. с друг работодател.

При така приетата за установена фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи :

По иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – За законността на уволнението по чл. 71, ал. 1 от КТ е необходимо да са на лице следните предпоставки – наличие на валиден договор, със срок за изпитване до 6 месеца, сочещ страната, в чиято полза е уговорен срокът и прекратяване на правоотношението, преди изтичането му, като прекратяващата го страна, не дължи мотиви за преценката, а и тази ѝ преценка, не подлежи на контрол.

В конкретният случай предвид приложените писмени доказателства посочените, не са налице. Между страните, не се спори, че при изменение трудовото правоотношение, чрез промяна на длъжността от 06.06.2022г., от „Специалист БЗР в ОПС“ на „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“, е уговорен срок за изпитване от 6 месеца, в полза на двете страни. Спорно е, дали ищцата е изпълнявала работа съставляваща трудовата функция на длъжността „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“, преди уговаряне срока за изпитване. Отговора на въпроса произтича от неоспорени писмени доказателства, според които ищцата, по трудов договор за т.нар. „вътрешно съвместителство“ по чл. 110 от КТ, сключен с допълнително споразумение № 132/07.02.2022г., считано от 04.01.2022г. е изпълнявала трудовите задължения на длъжността „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“, до 06.06.2022г.. Поради това, включването на срок за изпитване в допълнително споразумение № 649/03.06.2022г., с което е променена длъжността на ищцата

от „Специалист БЗР в ОПС“ на „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“, е в нарушение на ал. 5 от чл. 70 КТ – в случая с един и същ работник, в едно предприятие е сключен трудов договор със срок за изпитване, за една и съща работа, която той, вече е изпълнявал в същото предприятие, по друг трудов договор, което противоречи на целта да се провери годността му да изпълнява работата, преди окончателното приемане. Договора по чл. 110 от КТ е особен вид, но отделен трудов договор, а в случая се явява първи трудов договор между страните, за длъжността „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“ и от това, а не изпълнявала ли е и какъв процент от задълженията на длъжността, ищцата, следва невъзможността на ответника, да сключи с нея втори трудов договор със срок за изпитване, за същата длъжност, какъвто е оформен с допълнително споразумение № 649/03.06.2022г. / Решение № 261 от 7.11.2014 г. на ВКС по гр. д. № 1477/2014 г., IV г. о., ГК /.

Изложеното налага признаване незаконността на така извършеното уволнение и неговата отмяна.

По иска, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ – поради характера на съединяване на настоящия иск, с този по т. 1 на посочения текст, ищецът следва да бъде възстановен на предишната си работа.

По иска, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3, във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ – същият, е доказан по основание, но в размер от 2696,53 лева, за периода 01.08.2023 – 25.09.2023г., до който следва да се уважи, като се отхвърли за сумата от 3951,47 лева, до пълния предявен размер от 6648 лева.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, ответникът следва да заплати по сметка на ШРС, сумата от 467,86 лева, представляваща – 30 лева държавна такса, по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ; 30 лева държавна такса, по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ, 107,86 лева държавна такса, по иска с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ и 300 лева разноси, за вещо лице.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, ответникът следва да заплати на ищеца сумата от 801,86 лева разноси в производството, съразмерно уважената част от исковете, при допускането, че адвокатският хонорар, от 1000 лева е заплатен, по 333,33 лева, за всеки от предявените искове.

На основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, ищецът следва да заплати на ответника сумата от 59,44 лева разноси в производството, съразмерно

отхвърлената част от иска, с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ, при допускането, че юрисконсултското възнаграждение за него е определено в размер на 100 лева, в съответствие с чл. 23, т. 1, предложение второ от Наредба за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на посочените основания, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на К. Н. К., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, извършено със заповед № 121/без дата, на основание чл. 71, ал. 1 от КТ – без предизвестие, до изтичане срока на изпитване, на директор на Регионално управление „****“ – Варна на „****“ ЕАД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, **за НЕЗАКОННО и го ОТМЕНЯ.**

ВЪЗСТАНОВЯВА К. Н. К., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, на заемана от нея длъжност, преди уволнението - „Счетоводител (ОПС I-ва и II-ра кат.)“, при ОПС Шумен, РУ „****“ – Варна на „****“ ЕАД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***.

ОСЪЖДА „****“ ЕАД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, да заплати на К. Н. К., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, на основание чл. 344, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ, сумата от 2696,53 лева – обезщетение за оставане без работа при незаконно уволнение, за периода 01.08.2023 – 25.09.2023г.

ОСЪЖДА „****“ ЕАД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, да заплати по сметка на Районен съд – гр. Шумен, сумата от 407,86 лева, представляваща 107,86 лева държавна такса и 300 лева разноски, по уважените искове.

ОСЪЖДА „****“ ЕАД, ЕИК : ***, със седалище и адрес на управление – ***, да заплати на К. Н. К., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – ***, сумата от 801,86 лева, разноски в производството на настоящата инстанция.

ОСЪЖДА К. Н. К., ЕГН : *****, с адрес за призоваване – **, да заплати на “***” ЕАД, ЕИК : **, със седалище и адрес на управление – **, сумата от 59,44 лева, разноски в производството на настоящата инстанция.

Решението подлежи на обжалване, пред Шуменски окръжен съд в двуседмичен срок, от 02.02.2023г., съгласно чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____